

Çocuk ve Kâğıt Turna

Ebru Mina TOMURCUK

Çocuk ve Kâğıt Turna

Ebru Mina TOMURCUK

Büyük pencereli küçük bir odada, Leo adında bir çocuk ahşap bir masada oturuyordu. Sıcak açık kahverengi teni, dağınık kestane rengi saçları ve hayranlıkla dolu büyük, yuvarlak el gözleri vardı. Önünde düz, bembeyaz bir kâğıt yaprağı duruyordu. Leo onu eline aldı ve katlamaya başladı, parmakları dikkatle hareket ediyordu. Bu kâğıt turnanın yakında her şeyi değiştireceğini henüz bilmiyordu.

Leo kâğıdı şöyle böyle katladı, keskin kıvrımlar yaptı. Kanatları, uzun boynu ve sivri kuyruğu katladı. İşi bitince avucunda kusursuz bir kâğıt turna tutuyordu. Krem beyazı ve tertemizdi, minik altın gözleri pırıldıyor gibiydi. 'Merhaba, küçük turna,' diye fısıldadı Leo. Sonra şaşırtıcı bir şey oldu: turna kanatlarını çırpı!

Kâğıt turna Leo'nun elinden havalandı ve havada süzüldü. Uçarken arkasında yumuşak bir altın ışık izi bırakıyordu. Hiç ses çıkarmasa da 'Beni takip et!' der gibiydi. Leo yeşil sırt çantasını kaptı ve kırmızı spor ayakkabılarını giydi. Turnanın peşinden kapıdan çıktı ve daha önce hiç görmediği bir dünyaya adım attı. Dışarıdaki şehir tamamen kâğıttan katlanmıştı!

Sokaklar katlanmış kâğıttandı, kıvrımlı ve rengârenkti. Evler origami kutuları gibi duruyordu; kâğıt pencereleri ve kâğıt kapıları vardı. Kâğıt turna önde uçuyor, altın gözleri parlak parlak parlıyordu. Leo peşinden koştu, kırmızı ayakkabıları kâğıt zemine tıkırdıyordu. 'Beni bekle!' diye seslendi. Turna döndü, daldı ve onu katlanmış şehrin daha derinlerine götürdü.

Gökyüzüne uzanan yüksek bir kâğıt kuleye geldiler. Dev bir kart destesi gibi üst üste katlanmış kâğıt katmanlarından yapılmıştı. 'Tırmanabilir miyiz?' diye sordu Leo. Turna kâğıt başını salladı. Leo adım adım katlanmış merdivenlerden tırmandı, turna yanında uçuyordu. Tepede, bütün şehrin bir harita gibi yayıldığını gördüler.

Sonra buruşuk mavi kâğıttan yapılmış geniş bir nehre ulaştılar. Su gerçek gibi görünüyordu; kâğıt dalgalar kıvrılıp katlanıyordu. 'Nasıl geçeceğiz?' diye merak etti Leo. Turna aşağı uçtu ve kendini düz bir kâğıt kayığa açtı! Leo üstüne bindi ve kayık onu kâğıt nehrin karşısına taşıdı. Diğer tarafta turna yeniden kuş şekline katlandı.

Yürürlerken Leo karanlık köşelerden bakan küçük kâğıt figürler fark etti. Diz boyuydular ve pastel kâğıttandılar— pembe, nane yeşili ve lavanta. Düz, köşeli yüzleri ve minik nokta gözleri vardı. Ama utangaç ve üzgün görünüyorlardı. 'Neden saklanıyorsunuz?' diye nazıkçe sordu Leo. Küçük bir figür fısıldadı: 'Şehrimiz gülümsemesini kaybetti. Çok karanlık ve sade.'

Leo etrafına baktı. Kâğıt şehir güzeldi ama birçok köşe karanlık ve buruştu. Kâğıt halk gölgelerde kalıyor, dışarı çıkmaya korkuyordu. 'Bunu düzeltebiliriz,' dedi Leo kalbinde umutla. Kâğıt turna başını salladı ve daha parlak parladı. 'Biraz ışık getirelim!' dedi Leo. Sırt çantasından bir kâğıt yaprağı çıkardı ve katlamaya başladı.

Leo küçük bir kâğıt fener katladı ve karanlık bir köşeye koydu. Turna kanadıyla ona dokundu ve fener sıcak altın bir ışıkla parladı! Kâğıt halk şaşkınlıkla soludu ve yaklaştı. Leo daha çok fener katladı ve turna her birini yaktı. Kısa sürede karanlık köşeler yumuşak, neşeli ışıkla doldu. Kâğıt halk gülümsemeye başladı, minik nokta gözleri parlıyordu.

Kâğıt halk daha cesur oldu. Saklandıkları yerlerden çıktılar ve Leo'nun katlamasını izlediler. 'Bize bir şey yapabilir misin?' diye sordu küçük lavanta renkli bir figür. Leo gülümsedi ve bir kâğıt çiçek katladı. Turna ona üfledi ve çiçek renklerle açtı. Kâğıt halk sert kâğıt ellerini çıırttı. Leo kuşlar, yıldızlar ve kelebekler katladı ve turna hepsini canlandırdı.

Kâğıt turna Leo'yu şehrin en yüksek kulesine götürdü. 'Bak!' der gibiydi. Leo şehrin bazı yerlerde hâlâ biraz gri ve buruşuk olduğunu gördü. 'Daha fazla yaratıcılığa ihtiyacımız var,' dedi. Daha fazla kâğıt çıkardı ve büyük, parlak bir güneş katladı. Turna yukarı uçtu ve onu gökyüzüne yerleştirdi. Güneş parladı ve ışığı bütün katlanmış şehre yayıldı.

Kâğıt halk sevinçle bağırdı ve dans etti. Leo'ya renkli kâğıt parçaları getirdiler ve o daha da harika şeyler katladı. Turna etrafta uçtu ve her yere altın pırıltılar serpti. Şehir artık karanlık ve sade değildi—renk ve neşeyle doluydu. Leo'nun kalbi mutlulukla doldu. Yaratıcılığını kâğıt halka umut getirmek için kullanmıştı.

Kâğıt turna Leo'nun omzuna kondu. Altın gözleri pırıldadı. 'Başardın,' der gibiydi. Leo kâğıt kanatlarını nazikçe okşadı. 'Birlikte başardık,' diye yanıtladı. Kâğıt halk etrafına toplandı, kâğıt şapkalarını ve atkılarını salladılar. Leo'ya minik bir kâğıt taç sundular. 'Şehrimizi yeniden gülümsettiğin için teşekkürler,' dediler yumuşak, kâğıt gibi seslerle.

Güneş batarken kâğıt turna Leo'yu katlanmış şehrin kenarına geri götürdü. 'Seni tekrar göreceğim miyim?' diye sordu Leo. Turna başını salladı ve yukarı uçtu, arkasında altın pırıltılardan bir iz bıraktı. Leo el sallayarak vedalaştı. Göğsünde sıcak bir duyguyla eve döndü. Artık düz bir kâğıt yaprağının gerçekten harika bir şeye dönüşebileceğini biliyordu.

Leo odasına döndüğünde yeni bir kâğıt yaprağıyla masasına oturdu. Kâğıt halkı ve mutlu yüzlerini düşündü. Katlamaya başladı, ona arkadaşlık etmesi için küçük bir kâğıt dost yaptı. Katlarken turnanın altın gözlerini ve şehrin gülümsemesini hatırladı. Yaratıcılığın ve iyiliğin en karanlık köşeleri bile aydınlatabileceğini biliyordu.

O günden sonra Leo her gün katladı. Kâğıt kuşlar, kâğıt çiçekler ve kâğıt dostlar yaptı. Bazen gözünün ucuyla altın bir pırıltı gördüğünü sandı. Ve katlanmış şehirde kâğıt halk mutlu yaşadı, şehirleri aydınlık ve umut doluydu. Leo, hayal gücü ve iyiliğin sıradan bir kâğıt yaprağını gerçekten harika bir şeye dönüştürebileceğini öğrendi.